

ρικῶν, διὰ τὴν ἀποδείξιν ὅτι οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο, ὅτι αἱ παρατηρούμεναι διαφοραὶ εἰς τὰς διαφορὰς πιστώσεις εἶνε φαινομενικαί, ὅτι αἱ πραγματικαὶ διαφοραὶ εἶνε ἐλάχισται, προσερχόμεναι ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τὰς ὑπηρεσίας, καὶ τῆς αὐξήσεως κατὰ τὸ 1[6 τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων, ἕνεκα τῆς προσλήψεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν.

Ἀλλὰ καὶ οἰανδήποτε δαπάνην τῆς Κυβερνήσεως δὲν διστάζω νὰ ἀποδεχθῶ μετὰ τὸ περίσσειμα τῶν 3 ἑκατομμυρίων, ὅπερ ἀφῆκεν, ἀπὸ τοῦ 1862 δὲν ἔρχουν αἱ ψηφιζόμεναι πιστώσεις εἰς τὰς Κυβερνήσεις, καὶ ἔρχετο ὁρμαθὸς ἀναπληρωτικῶν. Οὐδὲν ὑπουργεῖον, λέγει, ἔφερε πραγματικὸν προϋπολογισμὸν, ἐκτὸς ἐνὸς τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην σεβόμεθα: τοῦ Ἐπαμεινῶνδα Δεληγιάννη.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν δημοσιογραφικὴν ἐργασίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς καλύψεως τοῦ ὑπερόγκου ἐλλείμματος, φρονεῖ ὅτι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν προτεινόμεναι φόροι εἶνε ἀσφύκτοι λόγῳ ποσού, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἐνυποθηκῶν δανείων εἶνε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἴσα ἴσα, ὑπὲρ οὗ κόπνυνται. Θέλουν νὰ καλύψωσι διὰ 500,000 περίπου ἐλλείμμα 15 ἑκατομμυρίων.

Ἐπιτροχάδην ὑστερον ἀνασκευάζει τὰ λεγθέντα ἐπὶ τῆς φορολογίας, τῶν οἴνων, καπνοῦ, κτλ. καὶ ἐπιλέγων θερμὰ καὶ ζωηρά, τελειώνει τὴν τολμηρὰν καὶ εὐγλωττον ὁμιλίαν του.

*

Καὶ τὸν διαδέχεται ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν, φέρων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἀθλίᾳς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ τῆς ἐπαπειλουμένης χρεοκοπίας, ἣ ὁποία μόνον διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων καὶ τῶν τοιούτων μέτρων δύναται νὰ ἀποτραπῇ, ἐπιτυχάνοντος τοῦ ἰσοζυγίου, καὶ ἐπερχομένης τῆς ἀρσεως τῆς ἀναγκατικῆς κυκλοφορίας. «Ἡμεῖς, κατεδικάσθημεν νὰ φέρωμεν τὰς ἀμαρτίας τῶν ἄλλων. Ἐν παντὶ ἤμεθα ἐν ἀτελείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀτελείᾳ ταύτῃ εὐρισκόμεθα ὑπὸ θεσμοῦ τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ παραλίπωμεν.»

Δὲν ἠδυνήθημεν, ἕνεκα τῆς ἀσθενοῦς φωνῆς τοῦ ἀγορεύοντος, νὰ ἐνωτισθῶμεν ἀκριβῶς πάντα τὰ ἐπιχειρήματά του· ἀλλὰ παρατηρήσαμεν ἐκ τοῦ λόγου του τὴν παντελῆ ἀπουσίαν πάσης χαριτολογίας ἐκ τῶν τόσων γνωρίμων τῷ κ. Καλλιγᾷ. Καὶ ἐπὶ πλέον οὐδεμία διακοπὴ, οὐδὲν βέλος, οὐδεμία ἀνταπόδοσις πρὸς τοὺς συνησπισμένους ρήτορας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸς αἰς κατ' ἐκείνου ἰδιαιτέρως ἐκκενοῦντας τὸ ὄπλον των. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν φαίνεται ἀποκαμωμένος.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἶναι καὶ αὐτὸ τῆς καταστάσεώς μας ἴδιον νὰ μὴ δύναται τὸ δημόσιον — ἐπὶ τέλους τὸ Ἔθνος — νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν ἐν ἐκτάσει τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων. Αἱ σπουδαιότεραι ἀγορεύσεις, δὲν δημοσιεύονται εἰμὴ μόνον ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῶν Συζητήσεων τῆς Βουλῆς, κτήματος ἀποκλειστικοῦ τῶν Βουλευτῶν. Ἐνίοτε δημοσιεύει ἡ Ὄρα τοὺς λόγους τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ κάποτε ἡ Πρωτὰ τοὺς ἰδικούς της. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὄχι πάντοτε. Ἰδοὺ ὅτι ἡ τέλευταία δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀγόρευ-

σιν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἡ πρώτη σπανιώτατα δημοσιεύει λόγους Καλλιγᾷ. Τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα οὐδέποτε ἀγορεύσεις ἀντιπολιτευομένων. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ θελήσῃ νὰ δημοσιεύσῃ λόγον του εἰς ἐφημερίδα μὴ κομματικὴν ἀναγκάζεται νὰ πληρώσῃ ἐκάτον καὶ διακόσια φράγκα. Ἐχομεν λοιπὸν τύπον: Ὅτι δημοσιεύουν αἱ ἐφημερίδες δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ οὔτε περίληψις· μόνον σημειώσεις περὶ τοῦ τί γίνεται εἰς τὴν Βουλὴν. Μεταξὺ ἀντιπροσωπειᾶς καὶ Ἐθνους δὲν ὑπάρχει ἄρα συνάρεσις οὐδεμία. Καὶ τὸ σφάλμα δὲν εἶναι μόνον τοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀντιπροσωπειᾶς, ἥτις κατεδίκασε τοὺς δημοσιογράφους εἰς θεωρεῖον ὅπου οὐδὲν ἀκούουσιν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι οὐδεμία ἐφημερίς δημοσιεύει εὐρύτατα πρακτικὰ Βουλῆς, εἶναι καθαρὰ ἄρνησις τῆς ὑπάρξεως τοῦ τύπου. Ὁ Αἶων, ὅστις καυχᾶται ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἐφημερίς καὶ ὑπὲρ οὗ διατέθησαν τόσα κεφάλαια, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν φιλοτιμίαν αὐτὴν τοῦ νὰ διδῇ σαφῆ γνῶσιν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων, ἀντὶ νὰ γεμίξῃ τὸ φύλλον του μὲ ἀρθρα ξένων ἐφημερίδων. Ὡς νὰ ἦτο ἡ Ἑλλάς παράρτημα τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Ἀγγλίας. Μία ἐφημερίς ἂν λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, ὅ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλαι, καὶ ἡ Ἑθνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ λάβῃ νέαν ζωὴν καὶ αἱ συζητήσεις θὰ γίνωνται πραγματικώτεραι καὶ οἱ ρήτορες δὲν θὰ λένε ὅ,τι φθάσει, διότι θὰ ἐντρέπωνται τοὺς στενογράφους τῶν ἐφημερίδων.

Περὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου Μεσολογγίου, πρώην Νομάρχου, στενοῦ φίλου τοῦ κ. Τρικούπη, διαδίδονται πράγματα ἅπερ ἐσκανδαλίσαν ἄλλοτε φοβερά τὴν ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Γαλλίας. Ἀναμένονται νὰ δημοσιευθοῦν λεπτομέρειαι εἰς τὰ σατυρικὰ φύλλα.

Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Πύργου ὅτι παρεδόθη προχθὲς ὁ ἀπὸ Πύργου εἰς Κατάκωλον σιδηρόδρομος εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Αὐριο δὲ Κυριακὴν τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια μετ' ὅλης τῆς ἐπισιμότητος. Φανταζόμεθα τὴν κίνησιν, τὴν ζωὴν, τοὺς χωρικοὺς, τὰς χωρिकास, τοὺς λόγους, τὰς ζητωκραυγὰς, τὰς σημαίας.

Ἀπέναντι τόσης δουλοφροσύνης τῶν Θεσσαλῶν Βουλευτῶν ὀφείλομεν νὰ ἐπαινέσωμεν ὅσην δύναμι τὴν μοναδικὴν ἐξαιρέσιν ἣν ἀπετέλεσεν ὁ ἐκ Βόλου βουλευτής, αὐτὸς καὶ μόνος τοῦ περὶ χαλκίνων νομισμάτων νομοσχεδίου καταψηφίσας. Ὁ κ. Φιλάρετος πρὸ πολλοῦ ὄφειλε νὰ προστεθῇ ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅχι τυφλῶς ὑπακούων αὐτῇ, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας πολέμων κυβέρνησιν μετ' ἧς οὐδὲν κοινὸν ἔχει καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὁπαδῶν τῆς ὁποίας παίζει ρόλον ψωραλέου κυνός — ἢ μᾶς ἐπιτραπῇ ἡ ἐκφρασις — πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.

Εἶναι πολὺ περίεργον ὅτι ἐνθὺ ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς καυχῶνται ὅτι παίζουν ἐπὶ τῶν δακτύλων τὴν οικονομικὴν ἐπιστήμην, ὁ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτής κ. Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς, — ὃν αὐτοὶ νομίζουν ἐμπειρικόν, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἀρνείται — κατορθώνει ἐν τούτοις ἐν τοῖς οικονομικοῖς ζητήμασι νὰ συνδυάζῃ τόσῳ τὸν θεωρίαν μετὰ τῆς πείρας, τὸν λόγον τῆς πρώτης μὲ τὸν λόγον τῆς δευτέρας· τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι τὰ φωτεινὰ συμπεράσματα τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ εἶναι πάντοτε ἀντιθετὰ τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης τῶν δύο. Ἡ περὶ χαλκίνων νομισμάτων ἐν Θεσσαλίᾳ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πετιμεζᾶ,

ἀνέπτυξεν ἄνευ κόμπου οἰκονομικὰς ἀληθείας, πρὸ τῶν ὀπιῶν περιέργως πως ἡναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ πολὺ αἰσχυρτηλὴ ἢ πορνοεπιστήμη τοῦ κ. Καλλιγᾶ!

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Προϋπολογισμοῦ κ. Βαλέττας ἐν τῷ περὶ τούτου λόγῳ τοῦ ἔκχευε μεγάλην κατάχρησιν περὶ σημαίας ἣν κρατοῦν οἱ πολεμάρχοι — ὡς τοὺς ὠνόμασε — τῆς κυβερνήσεως καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὴν κρατοῦν κτλ. Θὰ ἀπεδίδομεν ὅλην αὐτὴν τὴν σημασιολογίαν εἰς κοινοτοπομανίαν τοῦ ἀγορητοῦ, ἐὰν δὲν ἐνθυμούμεθα ὅτι πλησιάζουν αἱ Ἀπόκρεω, καὶ μετ' αὐτῶν τὸ λεγόμενον γαῖτανάκι, ὅπερ θὰ ὑπνίσσεται, ὡς φαίνεται, ὁ ῥήτωρ ἐμὴν περὶ σημαίας ἣν κρατεῖ ὁ κ. Καλλιγᾶς! Πτωχὴ σημαία! τὸ ἴδιον πανὶ κυματίζει ἐν μέσῳ πυρός, καὶ τὸ ἴδιον καλύπτει τὴν εἴσοδον τοῦ: Ἐδῶ κύριοι εἶναι ἓνα τέρας μὲ δύο κεφάλια, δύο δεκάrais ἢ εἰσοδοοοοοο!

Πλὴν τούτου ἀνέπτυξε καὶ πολὺ θάρρος — ῥητορικὸν βεβαίως μόνον — τοῦ διαπιστοῦν πράγματα ἀνακριβῆ. Ἡθέλησε νὰ φέρῃ εἰς ἀναλογίαν τὴν ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κ. Τρικούπη μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς προσθήκης τῶν νέων ἐπαρχιῶν, καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι λογικῶς σφάλλει ὁ συλλογισμὸς του, σφάλλει συνάμα καὶ λογιστικῶς, διότι ὁ μὲν πληθυσμὸς κῦξῃσε κατὰ τὸ 1)βον, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς κατὰ τὸ 1)βον. Ἀλλὰ ἡ σημαία, τὸ γαῖτανάκι, τί νὰ γίνουιν ὅλ' αὐτά;

Τὰ τοῦ **Χοροῦ τῶν Πειραιωτῶν** εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς.

Ὁ βουλευτὴς Κέας κύριος Κόρπας μεγάλην ἐζήτησε νὰ περιάψῃ δημοτικότητα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, πολεμήσας τὴν μονοετὴ θητείαν. Τὰ παραιτοῦμεν ὅλα, κυρία ἀντιπολίτευσίς, καὶ γινόμεθα τρικουπικώτατοι, ἂν θελήσῃτε νὰ μᾶς ἐγγίξῃτε τὴν μονοετὴ θητείαν. Καὶ ποῦ εἴσθε ἀκόμη, κύριε Κόρπα, ποῦ θὰ σᾶς φέρωμεν μετ' ὀλίγον τὴν ἐξάμηνον θητείαν, διότι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ δεκατίζωμεν τὸν λαὸν ἡμεῖς διὰ νὰ φαίνωνται ὅτι ἔχουν δουλειὰ τὰ στελέχη, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον τὰ κούτσουρα.

Ὁ ἐκ Σύρας ἀνταποκριτὴς μας ἀνακοινοῖ ἡμῖν δύο γεγονότα ἅπερ ἐτάραξαν ὀλίγον τὴν συνήθως ἡρεμὸν ἀτμόσφαιραν τῆς καλῆς νήσου.

Τὸ ἐν εἶναι ἀνάφλεξις ἐμπρηστικῶν ὑλῶν εἰς τὸ φαρμακεῖον Γκοβόστη, ἀναστατώσαν ὅλην τὴν ἀγορὰν, φοβηθεῖσαν μὴ ἀνατιναχθῇ ὅλη σ' τὸν ἀέρα καὶ ψάλλωμεν ἔπειτα διὰ τὴν Σύραν τὸ: «Σὺ ποῦ πέταξες σ' τὰ ὕψη»!

Φαίνεται ὅτι τὸ φαρμακεῖον ἔκρυπτε δυναμίτιδα ἀλιευτικὴν. Εὐτυχῶς διὰ τὸν ἰδιοκτήτην ἦτο ἡσφαλισμένος καὶ ἡ Ἀσφάλεια ἐπλήρωσε σ' τὰ τυφλά, ἀγνοοῦσα τί συνέβη.

Ἄλλο Συριανὸ εἶναι ἡ ἀπεργία τῶν κρεοπωλῶν τῆς Σύρου, ἀρνούμενων νὰ πωλῶσι κρέας εἰς τὰς τιμὰς τῆς Διατιμήσεως, διότι κῦξήθησαν τὰ ἐνοίκια τῶν δημοτικῶν ἐργαστηρίων τῶν.

Εὐτυχῶς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐθεράπευσε, διότι τηλεγραφικῶς ἐκόμισε βράς, διορισθέντος ἐπὶ τῆς πωλήσεως τοῦ δημοτικῶν Παρέδρου Ρούσου Μουλαδάκη, ὅστις ἐμόλυνεν οὕτω τὴν ἀπεργίαν, ἂν καὶ ἄλλοτε ἦτο ὀλίγον ἀπεργικὸς,

τεθεὶς μάλιστα ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἀπεργητάντων Βυρσοδεψῶν καὶ Ναυπηγῶν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀπεργιῶν, ἀγγέλλομεν ὅτι προτεχῶς ὁ εὐφραντασιώτος δικηγόρος τῆς Σύρου κ. Λυκούδης προετοιμάζει πραγματεῖαν περὶ ἀπεργιῶν. Γνωρίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ καλάμου τοῦ κ. Λυκούδου καὶ ἀναμένομεν ὠραῖον ἔργον, ἐπιθυμοῦντες μάλιστα νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ δικαιολογήσῃ τὸν πόλεμόν του κατὰ τῶν ἀπεργιῶν, διότι μανθάνομεν ὅτι εἶναι ἀνταπεργικός.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κατωγητῶν Κεφαλληνίας ἐψήφισεν ἰδιαίτερον κονδύλιον πρὸς ἀνέγερσιν τῆς προτομῆς τοῦ Γεωργαντάρου Ἰακωβάτου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἰδίου Δήμου.

Ἡ δὲ νεολαία Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου ἀπεφάσισε νὰ συλλεξῇ τὰ μέχρι τοῦδε τυπωθέντα καὶ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως ποσὸν χρησιμοποίησῃ πρὸς ἱδρύσιν καταλλήλου μνημείου εἰς ἄνδρα τῶν πόθων καὶ τῶν ὀνείρων τῶν. Προετοιμάζει δὲ καὶ πανηγυρικὸν ἔμμετρον ἐκ τῶν Κεφαλλήνων ποιητῶν ὁ κ. Τυπάλδος Πρετεντέρης.

Ὡς τώρα, τὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυλακῆς ἦσαν, κονάκι, πεταλώματα, κόττα πῆττα, ἐλαφροὶ τινες βιασμοὶ, αἰκίαι μέχρι φόνου, καὶ ἄλλα.

Τώρα ἡ Μοιραρχία τῆς Κεφαλληνίας προσέθεσε καὶ τὸ καθήκον τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ θεάτρου. Ὁ συνήθης κόσμος τὴν προσδιωρισμένην ὥραν συνωθεῖτο εἰς τὸ θέατρον, προκειμένου περὶ εὐεργετικῆς τοῦ βαρυτόνου. Αἶφνης κύματα διαθέουν τὸ πλῆθος, αἱ κυρίαὶ ἔντρομοι ἀποχωροῦσι πρῶται καὶ φωναὶ ἀκούονται: Πίσου! Πίσου!

Τί συνέβαινε;

Ὁ κύριος Μοίραρχος δὲν ἐννοοῦσε νὰ γίνῃ θέατρον τῇ ἐσπέρᾳ ἐκείνῃ. Καὶ τὸ ἔκλεισεν ἐπὶ δύο ἐσπέραις, διότι ἦτο εἰς διαφωνίαν μὲ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ θεάτρου καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν κάμῃ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του.

Τώρα δὲν μένει ἄλλο παρὰ ν' ἀκούσωμεν ὅτι ἡ χωροφυλακὴ ἔκλεισεν Ἐκκλησίαις καὶ Σχολεῖα!

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ περίφημος **Καραγεωργίου** τῶν Πατρῶν μᾶς στέλλει τὴν ἐξῆς ἀπαγγελίαν:

**Τῆς Πάτρας εἰδοποίησι
μὲ μιὰ σταλίτσα ποιήσι!**

Σ' τοὺς Πατρινοὺς ὁλόχρυσοι ἐγεννηθῆκαν πόθοι,
τώρα ποῦ ὁ Βελέντζας μας καὶ πάλιν ἠβώσθη.
Ποθοῦσι κέρδη ἀσφαλῆ... Λοιπὸν εἰδοποιοῦσι,
πῶς θέσεις οἰκονομικὰς ἐπικερδεῖς ζητοῦσι,
κ' ὑπόσχομαι ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ποῦ μέλλον νὰ συσφρῶσουν,
εἰς τοὺς προϋσταμένους των τὸ ἦμνοι νὰ δώσουν.

Ἐλπίζουν δὲ τὸν ὅρον αὐτοῦ ν' ἀποδεχθῶσι,
καὶ ὅτι πολλοὶ διορισμοὶ τοιοῦτοι θὰ σταλῶσι!

Μὲ τὰς ἐλπίδας των αὐτὰς ἀπ' τὰ προχθὲς γλεντοῦρε,
κι' ὅλο τὸν Ἀρχιστράτηγο Βελέντζα τραγουδοῦρε.

Ἐν γένει παρατηροῦμεν ὅτι οἱ Πατρινοὶ πολὺ μᾶς παρὰπῆραν.